

[Elisabeth Bruun Olesen]

I bemærkningerne står der godt nok, at denne merudgift for kommunerne i det store og hele vil blive opvejet af de besparelser, kommunerne får med hensyn til dækning af banernes driftsunderskud, som må forventes at blive lavere som følge af en mere smidig udbetalingsrytme for den statslige andel af de forskellige tilskud til banerne, hvilket også er forudsat i lovforslaget. Det vil jeg godt have belyst noget nærmere under udvalgsarbejdet, for umiddelbart har jeg svært ved at forstå, at det, man kalder en smiddiggørelse, virkelig skulle betyde en opvejning af kommunernes merudgifter.

Hvad angår det såkaldte privatbaneudvalg, kan vi ikke gå ind for, at det bliver nedlagt med den begrundelse, ministeren anfører. Den begrundelse kan vi kun opfatte som et forsøg på en centralisering af magtforholdene. Hvis udvalget skulle nedlægges i sin nuværende form, så skulle det efter vores forståelse være for at oprette et udvalg, som er brugerstyret. Når jeg siger brugerstyret, så mener jeg ikke de enkelte kommuner, men passagererne.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt over for lovforslaget. Det er rigtigt, at der er tale om en forenkling, men vi erkender, at forenkling også kan skabe problemer.

Derfor mener vi, at dette forslag skal behandles grundigt i udvalget, sådan at man kan se, om man på rette vis tilgodeser brugerne, de ansatte og kommunerne.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg skal starte med at takke ordførerne, dels for tilslutning, dels for spørgsmål og tvivl.

Fru Margrete Auken havde især tvivl om, hvorvidt der lå tanker bag. Nu er Herrens tanker som bekendt ikke vore tanker, men jeg ved godt, at fru Margrete Auken er lidt nærmere ved de højere tankeregioner end vi andre jordbundne.

Det lød så patetisk med tanker. Der er ikke nogen højere filosofi. Der er ikke nogen stor kreativitet. Der er ikke opfundet noget nyt. Der har ikke været higtet og søgt i gamle bøger. Det ligger i, at der er visse lovforslag, som er så enkle og så tekniske, at man ikke

behøver at læse mellem linjerne, men kan nøjes med at læse de ord, der står, og tage for gode varer, at det, der står, er det, der er hensigten med det. Man kan lide det eller lade være med at lide det, men der er altså ikke nogen skjulte bagtanker eller noget andet i den retning.

Lad mig så i kronologisk orden først svare hr. Erenbjerg, som tog de fleste af de, skal vi sige fornyende ting op.

Hr. Erenbjerg har lettere ved at regne med 75 pct. end med 70 pct. Jeg ved godt, at vi her i folketinget er lidt langsomme til at tage ny teknik i brug, men jeg er sikker på, at der inden for socialdemokratiets partiapparat findes en regnemaskine, i hvert fald af dem, man kunne rulle på i gamle dage. Så vil hr. Erenbjerg hurtigt opdage, at det faktisk er lige så nemt at regne med $\frac{7}{10}$ som med $\frac{3}{4}$. Det var nok ment som en spøg, men man kan selvfølgelig diskutere, om det skal gå den vej, og det er der flere af ordførerne der har været inde på.

Jeg vil nok sige, at der er noget sundt i at give de lokale kræfter – som ofte er dem, der stiller kravene, hvad naturligt er, det er deres ret at gøre det, ind imellem deres pligt at gøre det – hvis der endelig skal ske en lille omfordeling, lidt større andel i betalingen, for når man selv skal være med til at betale noget, bliver man jo meget ofte lidt mere realistisk.

Men nu er det jo småpenge, det drejer sig om. Som fru Elisabeth Bruun Olesen rigtigt citerede fra bemærkningerne, vil der af de 2,5 mill. kr., det i alt drejer sig om til fordeling mellem samtlige berørte kommuner, være en væsentlig del, der bliver dækket på den måde, som er beskrevet i bemærkningerne, og så er det næsten så lidt, at vi er nede i det, der hedder småpenge. Men skal der endelig ske en forenkling i den ene eller den anden retning af procenterne, så mener jeg nok, at det er klogt at gøre det på denne måde.

Så omtalte hr. Erenbjerg privatbaneudvalget, som han i lighed med visse andre ordførere ikke gerne så afskaffet, og hr. Erenbjerg udtrykte det sådan, at så må det i hvert fald erstattes af et andet organ, der kan løse de opgaver, som nu ligger i privatbaneudvalget.

Jeg må sige – uden at nogen af de nuværende medlemmer af dette udvalg, tror jeg, vil tage mig det ilde op – at det udvalg har